

Toespraak 22 okt

Beste mensen,

Twee weken geleden stonden we hier en hadden we een live verbinding met Tugba T. in kamp Roj. Tugba was helemaal ontroerd met onze steun, en we dachten dat de repatriëring van haar en haar kinderen dichtbij was.

Helaas waren we te optimistisch. Drie dagen later werd Tugba door radicale vrouwen in elkaar geslagen met een ijzeren staaf. Tugba stuurde mij 's avonds laat helemaal overstuurd nog een Whatsapp bericht met een foto van haar opgezwollen elleboog en ze mij dat ze niets meer met haar arm kon doen. De volgende dag werd ze naar het ziekenhuis gebracht waar bleek dat haar elleboog gebroken was en dat haar arm in het gips moest. Hiermee was haar beproeving nog niet ten einde. De radicale vrouwen hadden de kampeiding verteld dat Tugba een telefoon had, en de bewakers eisten dat ze die zou afgeven. Toen Tugba dat weigerde, werd ze naar de gevangenis gebracht, en daar zit ze nu nog steeds. Een Koerdische arts heeft verklaard dat ze met één arm in het gips onmogelijk in de gevangenis voor zichzelf kan zorgen. En hulp krijgt ze ook niet. Ze zit opgesloten samen met radicale IS-vrouwen die haar natuurlijk niet gaan helpen. Haar kinderen waren helemaal overstuurd en zijn opgevangen door een vriendin. Volgens de laatste berichten verkeert Tugba in een diepe depressie door haar mishandeling en het gemis van haar kinderen.

Ik heb alarm geslagen bij het Ministerie van BuZa en bij de Kinderbescherming, en gelukkig reageerden de ambtenaren van die diensten meteen. Zij doen wat ze kunnen om te zorgen dat de kinderen goed worden opgevangen. Ik heb hen ook gevraagd om er bij de Koerden op aan te dringen dat Tugba zo snel mogelijk wordt vrijgelaten gezien haar lichamelijke en geestelijke conditie.

Tugba is wel een erg schrijnend geval, maar voor de andere Nederlandse vrouwen en kinderen moet het lange wachten op hun repatriëring natuurlijk ook een beproeving zijn. Nederland is nu een van de laatste Europese landen die zijn vrouwen en kinderen nog daarginds hebben zitten. Enkele dagen geleden heeft ook Frankrijk al zijn vrouwen en kinderen opgehaald. De Franse regering is een stuk flinker dan de Nederlandse. Ondanks het feit dat de Franse bevolking in grote meerderheid tégen terughalen is, heeft president Macron besloten om dit toch te doen. Dit is een dapper besluit, want de Franse bevolking is de bloedige IS-aanslagen in hun land nog niet vergeten.

Vergeleken hierbij steekt de Nederlandse regering af als een stelletje bangeriken. VVD en CDA durven niet tegen de wil van het volk in te gaan uit angst voor stemmenverlies. Ze willen daarom alleen vrouwen terughalen wanneer die hun straf dreigen te ontlopen. Hier is nog geen spoortje van menselijkheid te bekennen; het gaat alleen om het straffen van de vrouwen en niet om het redden van kinderen.

Ik weet niet hoe het bij u is, maar ik schaam me diep voor deze laffe houding van onze politici. Over twee weken houdt mijn eigen partij, het CDA, zijn landelijke congres, en ik ga weer een resolutie indienen waarin ik wijs op de hypocrisie van mensen die zich christen noemen, maar die totaal geen blijk geven van de vergevingsgezindheid waar in de Bijbel zo op gehamerd wordt.